

mim@mim.dk; nifol@mim.dk
Miljøministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K
Journalnummer - 2023-872

Den 12. juni 2023

Dansk Erhvervs hørings svar til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

Generelle bemærkninger

Frem mod indførslen af det udvidede producentansvar for emballage vil der være et stort behov for vejledning og formidling. Dansk Erhverv, og andre relevante organisationer, har et ansvar ift. at vejlede og udbrede kendskabet, men myndighedernes kommunikation er helt central i denne forbindelse. Der er behov for omfattende kommunikation fra de relevante myndigheder for at sikre, at så mange af de 41.000 estimerede producenter rettidigt lever op til de fremtidige krav. I forbindelse med udstedelse af bekendtgørelsen bør der laves en vejledning for fortolkningen af de regler, der kan give anledning til tvivl. Dette vil være særligt relevant ved producentdefinitionen, reglerne om egenkontrol, indberetningen vedrørende husholdnings- og erhvervsaffald og reglerne vedrørende tilsyn.

Tidsplan

Tidsplanen for udmøntningen af producentansvaret gør det i forvejen svært for producenterne at leve op til de krav, der stilles fra 2025. Derfor er det særligt vigtigt, at den ikke forsinkes yderligere. Den tredje del af bekendtgørelsen vil forventeligt blive udstedt i anden halvdel af 2024, som inkluderer udmøntningen af de miljøgraderede bidrag. Dansk Erhverv bemærker, at grundet tidsplanen så vil producenterne ikke kunne nå at tilpasse deres emballagedesign til de graderede bidrag inden producentansvarets ikrafttrædelse den 1. januar 2025.

Producentdefinition

Producentansvaret betyder store ændringer for alle aktører, pålægger virksomhederne nye opgaver og indberetningsforpligtelser foruden det økonomiske ansvar. Derfor er det centralt, at de lovgivningsmæssige rammer kommer på plads hurtigst muligt, så der er tid til at omstille, og at de er krystalklare. Dansk Erhverv anbefaler, at Miljøministeriet før 1. januar 2024 supplerer bekendtgørelsen med en vejledning med konkrete eksempler, som skal gøre det let forståeligt, hvem der får producentansvaret i forskellige situationer samt hvorledes, der skal rapporteres.

Informationskampagne

For at gøre de cirka 41.000 omfattede virksomheder opmærksom på producentansvarssystemet og de medfølgende forpligtelser, vil det kræve en betydelig informationskampagne. Derfor opfordrer Dansk Erhverv kraftigt til, at en sådan igangsættes så hurtigt som muligt, for at sikre at man når ud til alle relevante danske virksomheder.

Specifikke bemærkninger

§ 2

Ift. den ovenstående bemærkning om behovet for vejledninger ang. producentdefinitionen, så eksemplificeres der herunder en række scenarier, som kan indgå i udviklingen af en vejledning. Dansk Erhverv stiller sig gerne til rådighed for at uddybe og præcisere eksemplerne.

Det fremgår af § 2, stk. 1, nr. 8), at:

- 8) Producent: Enhver fysisk eller juridisk person, som uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernsalg, er:
- a) etableret i Danmark og i Danmark påfylder emballager eller får emballager påfyldt og markedsfører disse fyldte emballager under eget navn eller varemærke, jf. dog litra d og e,
  - b) etableret i Danmark og i Danmark påfylder emballager eller får emballager påfyldt og markedsfører disse fyldte emballager og ikke er omfattet af litra a, jf. dog litra d og e,
  - c) etableret i Danmark og importerer og markedsfører fyldte emballager,
  - d) etableret i Danmark og importerer eller fremstiller serviceemballage eller genbrugsemballager og markedsfører disse,
  - e) etableret i Danmark og importerer eller fremstiller og markedsfører drikkevarebeholdere og drikkebægre, der er engangsplastprodukter, og som ikke er udformet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet, eller
  - f) etableret i en anden EU-medlemsstat eller i et tredjeland og via fjernsalg i erhvervsøjemed sælger emballager eller fyldte emballager direkte til private husstande eller til andre brugere end private husstande i Danmark.

- 1) Vi ønsker klarhed omkring det ”eller” der fremgår af litra a, 2. led (overstreget ovenfor), og i den forbindelse hvem der i følgende eksempler anses som producent.

En fremstiller af varer er etableret i Danmark og påfylder varerne i emballager i Danmark, og sælger disse fyldte emballager til en dansk detailvirksomhed med henblik på dennes videresalg på det danske marked:

- (i) Emballagen er mærket med ”*Produceret af Leverandør A/S, adresse XXX i Danmark*” og bærer et af detailvirksomhedens registrerede varemærke.
- (ii) Emballagen er mærket med ”*Produceret af Leverandør A/S, adresse XXX i Danmark*” og bærer detailvirksomhedens registrerede varemærke og Produktet i emballagen er mærket med ”*produceret af leverandør A/S, adresse XXX*”. Et eksempel på dette kunne f.eks. være en brødrister, der er i emballage med angivelse af et givent varemærke og samtidig ”produceret af leverandøren”, men på selve produktets mærkeplade fremgår kun ”produceret af leverandøren”.
- (iii) Emballagen er mærket med ”*produceret af leverandør A/S, adresse XXX i Danmark*” og bærer detailvirksomhedens registrerede varemærke og produktet i emballagen er mærket med ”*produceret af leverandør A/S, adresse XXX for [navn på detailvirksomheden]*”.

- 2) Vi ønsker klarhed omkring producentansvaret vedr. markedsføringen af fyldte emballager iht. litra b.

”b) etableret i Danmark og i Danmark påfylder emballager eller får emballager påfyldt og markedsfører disse fyldte emballager og ikke er omfattet af litra), jf. dog litra d og e,”

En detailvirksomhed indkøber emballage hos en virksomhed, der også er etableret i Danmark, med det formål for detailvirksomheden, at anvende emballagen til at pakke (påfylde) salgsheder i emballagen, som derefter sendes til slutbrugeren. Hvilken af virksomhederne anses som producent?

- 3) Hvordan skal parallelimporterede varer indrapporteres og hvem anses for producent i det tilfælde, hvor det selskab, der har ophavsretten til varen, er etableret i Danmark, men varen (A) importeres af detailvirksomheden fra tredjemand udenfor Danmark eller (B) distribueres af tredjemand (evt. som agent) etableret i Danmark til detailvirksomheden. Den oprindelige fremstiller af varen kan være den danske virksomhed, der har ophavsretten eller en udenlandsk søster virksomhed.

Som et opmærksomhedspunkt kan der potentielt blive udfordringer med f.eks.

- a) hvordan skal der indrapporteres i det tilfælde, hvor sekundær emballage indkøbes af en dansk detailvirksomhed fra en dansk etableret leverandør, og den sekundære emballage (f.eks. en papkasse) ikke forlader detailvirksomheden igen.
- b) Samme situation men med en udenlandsk leverandør.

Producentdefinition ift. serviceemballage

Det fremgår af § 2, stk. 1, nr. 8, litra b, at: En producent er *”enhver fysisk eller juridisk person, som uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernsalg, er etableret i Danmark og i Danmark påfylder emballager eller får emballager påfyldt og markedsfører disse fyldte emballager og ikke er omfattet af litra a, jf. dog litra d og e”*.

Iht. § 2, stk. 1, nr. 6, er markedsføring den første tilgængeliggørelse af et produkt på det danske marked. Hvilken virksomhed anses i følgende tilfælde som producent:

En dansk detailvirksomhed indkøber serviceemballage fra en leverandør, der er etableret i Danmark med henblik på enten

- a) at påfylde fødevarer i emballagen i butikken (på salgsstedet) og sælge den fyldte emballage i samme butik til slutbrugeren

Eksempel: oksekød påfyldes emballage i butikkens slagter og sælges derfra til slutbrugeren.

- b) at påfylde fødevarer i emballagen på et centrallager (ikke på salgsstedet) og transportere den fyldte emballage til en af egne butikker, der ligger et andet sted, hvorfra varen vil blive solgt til slutbrugeren.

Eksempel: detailvirksomheden har et centralt bageri, hvor kager mv. fyldes i emballagen og derefter sendes ud til egne butikker over hele landet, hvorfra de vil blive solgt til slutbrugeren.

- c) at påfylde fødevarer i emballagen på et centrallager (ikke i på salgsstedet) og sælge den fyldte emballage til en anden virksomhed, som har til hensigt at videresælge den til slutbrugeren fra sin butik.

Eksempel: detailvirksomheden har et lokalt bageri, hvor kager mv. fyldes i emballagen som sælges til en nærliggende butik (f.eks. en kiosk), som videresælger til slutbrugeren fra sin butik.

Det fremgår af § 2 stk. 1 nr. 8, litra f, at: En producent “i en anden EU-medlemsstat eller i tredje-land og via fjernslag i erhvervsøjemed sælger emballage eller fyldte emballager direkte til...”.

Emballage er som udgangspunkt først emballage, når det er fyldt. I definitionen for emballage i bekendtgørelsen er drikkevarebeholdere og drikkebæger, der er engangsplastprodukter, medtaget. Det bør præciseres, at den emballage, der henvises til i teksten (understreget herover), alene gælder for drikkevarebeholdere og drikkebæger, der er engangsplastprodukter.

§ 4

Af § 4 stk. 2 fremgår det, at en producent, som kun markedsfører genbrugsemballage, først skal registrere emballagemængder efter den 1. januar 2025. På høringsmødet i Miljøministeriet blev det præciseret, at registrering af al genbrugsemballage først skal registreres efter den 1. januar 2025. For at undgå forvirring forslås det, at præcisere det i teksten, dels ved at fjerne kun fra teksten og dels ved at ændre skal til kan, så man først *kan lade sig registrere efter den 1. januar 2025*.

§ 5

For at gøre producenternes registrering i producentregistret så nem som mulig, så bør det præciseres - eventuelt via efterfølgende vejledning, hvem der er producenten i en koncern-struktur, hvor der sælges produkter fra en række underliggende virksomheder med selvstændige cvr-numre. For at gøre indberetningen så simpel som mulig, bør det anføres, at det er muligt at indberette på koncernniveau for de underliggende forretningsenheder.

§ 9

For at udrede mange af de tvivlsspørgsmål, der kan opstå ift. producentansvarets placering, så opfordrer Dansk Erhverv til, at der kan laves om forhåndsafgørelser hos DPA om hvorvidt en virksomhed er omfattet af producentansvaret eller ej. Det kan med fordel ske ved denne bekendtgørelses udstedelse.

§ 10

Ifm. indberetningen af oplysninger om forventede markedsførte mængde emballage i 2024 fordelt på hhv. husholdnings- og erhvervsemballager, så opfordrer Dansk Erhverv til, at der laves en vejledning, der kan være med til at gøre denne skelen mellem de to typer emballageaffald nemmere. Det vil i mange tilfælde være et kvalificeret gæt fra producenternes side.

Stk. 2

Af § 10 stk. 2 fremgår det, at genbrugsemballage ikke skal angives. Der opfordres til, at der ligeledes laves en undtagelse for registrering af emballage, der indgår i en tilbagetagningsordning. Alternativt at man kan angive den mængde emballage, man forventer at tage tilbage via en tilbagetagningsordningen. Begrundelse for dette er, at emballage, der indgår i en tilbagetagningsordning, ikke skal tildeles en kollektivordning, da producenten selv er ansvarlige for videre behandling. Derfor skal Dansk Producent Ansvar ikke medtage denne mængde i tildelingen.

Stk. 3

- Det bør tydeliggøres, hvordan indberetning skal udføres, hvis produktet indeholder materialer fra flere fraktioner.
- Det bør være muligt at indberette mængden af emballage valgfrit som indkøbt mængde eller som markedsført mængde. Dette tilgodeser, at producenter kan registrere indkøbte emballagemængder i vægt på baggrund af indkøbsfaktura, mens varer, der produceres af underleverandører, kan registres i markedsført mængde.
- Af § 10 stk. 3 bliver det også præciseret, at producenten skal angive, hvis emballage i henhold til sorteringskriterierne skal sorteres som farligt affald eller restaffald. Til dette er der særligt to bemærkninger. For det første bliver det en udfordring - og i nogle tilfælde umuligt for producenterne at vide hvordan deres emballage skal sorteres, når det bliver til affald. Der opfordres derfor til at lave klare vejledninger til producenterne eller en nem registreringsmetode, som guider producenterne igennem. For det andet så er det uklart hvordan emballage, der kan ende som klinisk risikoaffald - herunder emballage med medicinrester, skal angives. Klinisk risikoaffald vil i nogle tilfælde blive genanvendt og i nogle tilfælde blive brændt.

Stk. 4

- Af § 10 stk. 4 er det angivet at producenter, der markedsfører under 8 tons emballage, kan vælge kun at registrere den samlede mængde markedsført emballage. Det fremgår ingen steder, hvad forskellen er på at registrere den samlede mængde emballage eller opdele det på materialetype. Der opfordres til at det fremgår, at registrerer man den samlede mængde emballage så bliver man pålagt et gennemsnitsgebyr og opdeler man det på materialetype, så bliver man afregnet efter dette.

§ 12

- Der opfordres til at myndighederne udarbejder skriftlige eksempler. Dette kan hjælpe mindre og mellemstore virksomheder i at leve op til kravene.

Øvrige bemærkninger

Flere virksomheder har forskudt regnskabsår. Det er vigtigt, at disse virksomheder ikke pålægges øvrige omkostninger i implementeringen. Derfor bør der tages højde for muligheden for indberetning ved forskudt regnskabsår. Der er i andre producentansvarsordninger lavet tiltag til at løse disse udfordringer. Lignende tiltag skal implementeres for udvidet producentansvar på emballage.

Dansk Erhverv henviser i øvrigt til VANAs høringssvar til bekendtgørelsen.

Med venlig hilsen

Andreas Hastrup Clemmensen
Chefkonsulent

Marianne Ladekarl Thygesen
Chefkonsulent